

Gospod župnik je vže držal roko za blagoslov in odvezo. Ali cerkovnik je bil gibičen. Po rokah se premiče hitro po vrvi in takój je zopet na drugem delu mostiča, ki se je še držal po konci. Vže je poskočil na tla k Urbanku, ki se je strahú zgrudil na zemljo.

In gospod župnik? Bil je tudi še mlad in uren. Krepko pritisne Najsvetejše na svoje prsi, vzdihne globoko in se spustí po pretrganem mostu, držeč se oberoč za vrv. Nekoliko vode je pač zajel v svoje skorne, ko se je zagnal na sredi mosta na drugo stran, a nesreče druge ní bilo.

Hitro odhití potem s cerkovnikom za dečkom, ki je šel naprej in pot kazal. In zopet se je čul po lesovji cerkovnikov zvonec in iskrena molitev gredočih.

Naposled ustopijo nočni potniki v Travárjevo hišico.

— Mir bodi tej hiši, izpregovori duhovnik.

— In vsem, ki v njej prebivajo, odgovori cerkovnik.

Bolnikov obraz se je nasmehnil kakor pred petimi urami, ko mu je sinček pogledal v gubasto lice. Ali ta nasmeh ni bil britek, ampak sladák.

Gospod župnik je zvršil svoje opravilo. Sleče beli rokavnik in štolo in potem poprašuje, kako se bolnik počuti. Iz žepa privleče stekleničico in jo dá materi, rekoč: „To-le mu dajte na vsaki dve uri po tri kroglice na vodi.“

Cerkovnik pa je nekako namajal z glavo, kakor bi hotel reči: „Ahà, saj sem vedel!“ Poznal je namreč vselej vže po obrazu gosp. župnika, kako je z bolnikom.

Pomenkovali so se potem še nekaj časa, pripovedovali o nevarnem potu in tolažili drug drugega.

— Sam angelj váruh je nama bil Urbanček, reče gospod župnik.

— Saj sem jaz vže to poprej pravil, predno smo otišli; ali ni res? vpraša cerkovnik.

Oče in mati pa sta se jokala; tako ju je to ganilo.

Popolnoma se je potolažila družina Travárjeva.

— Si vže priden, Urbanček! pohvali gospod župnik dečka in mu stisne nekaj v roko.

— Čvrst fant to! potrdi še cerkovnik in — družina Travárjeva je ostala zopet sama.

Drugi dan pa je Travár zatisnil oči, popolnoma udan v voljo božjo. —

P. B.

Danes meni, jutri tebi.

(Basen.)

Lisica se je smijala volku, ki je padel v voljšo jamo. Veselo je skakala okolo jame in upila, da je volk velik bedák, ker ni znal ljudske zvijače. Ko je také okolo jame skakala in upila, zvrnila se je sama vánjo.

J. B.